

Beste medeparochianen,

Met dankbaarheid kijk ik terug op een bijzondere tijd voor onze parochies, maar ook voor mijzelf. Voor onze kerk is het een inspirerende tijd geweest: wij hebben het hoogfeest van Pasen gevierd. Voor velen is Pasen een nieuw begin, na een koude en regenachtige winter en verwacht men de lente met zonnige en mooie dagen. Ik hoop het ook natuurlijk, want bij het schrijven van dit stukje kijk ik naar buiten en het stormt en het regent.

Voor ons christenen is Pasen, het hoogtepunt van ons christelijk geloof, de overgang van dood en sterven, naar de verrijzenis van Jezus. Wij herdenken dat onze Heer Jezus is voor ons gestorven; maar Hij is niet dood maar leeft!

Dat is tastbaar en persoonlijk voor mij geweest. Vorige week hebben 14 jongeren van onze parochies het Heilig Vormsel ontvangen. Mgr. Hendriks gaf in zijn preek een duwtje aan ons allen: vertrouwen dat het goed komt en als je zit in de problemen is de Geest bij ons en zal ons helpen. De komende weken zullen de kinderen in Lutjebroek, Venhuizen en Bovenkarspel hun eerste communie ontvangen.

Met het pastoresteam zijn wij druk bezig om over de toekomst na te denken. Wat voor catecheses en vieringen kunnen wij houden om ons katholieke geloof in onze regio te waarborgen. Grote steun krijgen wij van het parochiebestuur van de regio en de locatieraden die alles in goede banen naar de toekomst proberen te leiden. Ik denk ook aan de vele vrijwilligers in onze parochies die de kerk levendig houden. Bedankt voor jullie inzet!

Zoals ik zei, is het voor mij een bijzondere tijd geweest, niet alleen voor het werk in de parochies: de vele bezoeken thuis bij parochianen, waarvoor ik dankbaar ben en ik me thuis voel, de ziekencommunie, waar bij ik zieke parochianen kan bezoeken en hen tot steun kan zijn.

Een bijzondere tijd omdat ik na Pasen een week in Israël op retraite ben geweest. Een mooie tijd waar ik veel energie heb mogen ontvangen om verder te gaan in mijn werk als priester en christen. Het was wel spannend, zal het veilig zijn? Zal het goed komen?

Uiteindelijk is alles goed gegaan. Wij waren te gast op de berg van de Zaligsprekingen en wij hebben Kafarnaüm, Nazareth en Tabgha bezocht en daar de Eucharistievieringen gehouden en onze priestersbeloftes hernieuwd. Wij zijn de laatste twee dagen naar Jeruzalem geweest, het heilige graf, de Via Dolorosa, de Olijfberg, de zaal van de laatste avondmaal en klagmuur bezocht. Dagelijks stonden wij stil bij de gebeurtenissen van het leven van Jezus. En in elke plaats kregen wij naast de vieringen ook een catechese.

Aan het einde zeiden ze tot ons: 'Vraag hier, op deze plaats een genade': 'Heer help me in mijn werk als pastoor, dat ik nederig en dienstbaar kan zijn, en mijn parochianen kan helpen om de kerk naar de toekomst te leiden'.

Met dit gebed heb ik herhaaldelijk gevraagd dat onze Heer bij ons blijft en ons wijsheid en kracht zal geven om de kerk naar de toekomst kan leiden.

Wij staan er niet alleen voor, wij doen het allemaal samen!